Ч. 222. Второк 23 (10) жовтня 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім недїль гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адмінїстрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Вісти полїтичні.

До ситуациї. — Президент сербского кабінету про відносини сербско-австрийскі. — Кабінетна криза у Франциї. — З Росиї.

Один з редакторів розмавляв з якимсь активним угорским мужем державним, обзнакомленим добре з поглядами угорского правительства і з диспозициями в австрийскім мінїстерстві справ заграничних і розпочав свою розмову, як слїдує:

Угорский президент мінїстрів по своїй авдиенциї у Цїсаря сказав репрезентантам праси, що ґр. Ґолуховский не подав ще Монарсї своєї димісиї і о якійсь кризї в мінїстерстві справ заграничних не може бути й бесїди, але др. Векерле рівночасно й сказав, „що сю справу порушено вже перед Цїсарем“. З того може можна вносити, що єсть криза, хоч не формальна, то материяльна, а може бути, що щось вже й порішено.

На то відповів той муж державний: Справа ще не поступила так далеко, щоби Є. Вел. Цїсар міг рішити чи то формально чи материяльно, а вже зовсїм не прийшло ще до формального рішеня і длятого о якімсь наслїднику в мінїстерстві справ заграничних не можна ще говорити. Мушу ще раз повторити, що о назначенім наслїднику ґр. Ґолуховского не може бути бесїди, бо Цїсар не рішив ще формально нічого в близшій справі, яка мусить сю справу попередити, а то, чи ґр. Ґолуховский має позістати на своїм місци. Насамперед треба сю справу залагодити. Того не хочу таїти, що ґр. Ґолуховский має противників і то навіть дуже богато і могучих, а то й не тайна, що між ними є деякі, котрі поборюють єго не лиш з причин заграничної полїтики, але також і з причин особистих, з причин якоїсь урази і то вже від довшого, як би хтось гадав, часу. Чи однак ґр. Ґолуховский стане перед спільними Делеґациями, котрі мають зібрати ся дня 35 падолиста — того на певно не можна сказати. Рішенє, чи мінїстер справ заграничних має позістати в своїм урядї чи уступити з него, зависить тепер від Є. Вел. Цїсаря а я можу лиш то сказати, що ся справа мусить остаточно бути залагоджена перед скликанєм спільних Делеґаций.

В угорскім соймі в дискусиї над законом о підпираню промислу забрав голос мінїстер торговлї Кошут і підніс конечність того закона для економічного розвитку Угорщини. Висказав при тім надію, що то становище знайде признанє у короля і що також Австрия дійде до пересьвідченя, що то одинока дорога до усуненя спорів між обома половинами монархії. Бесїдник вказав на те, що за границею аристократия не встидає ся брати участи в промислї і торговли, висказав бажанє, аби так само було й на Угорщинї та щоби капітал власний і заграничний сотворив в краю промисл. По перерваню дискусиї мінїстер гонведів на запитанє відповів, що в справі утвореня артилєриї гонведів не може ще дати остаточної відповіди, бо та справа лише що обговорює ся.

На оногдашнім засїданю сербскої скупщини відповідав президент кабінету на запитаня о відносинах Сербії до Австро-Угорщини. Перед усїм навів ноти обох правительств, сербского і австро-угорского, і підніс, що сербске правителство заявило готовість поробити в Австро-Угорщинї замовлень за 26 мілїонів денарів, коли цїна і якість замовлених предметів будуть такі самі як деинде. Натомість що до замовленя армат то Сербія мусить задержати вільну руку. Австро-Угорщина узнала ті услівя недостаточними. Послїдна нота сербского правительства єсть послїдним єго словом. Вкінци вказав бесїдник на те, що сербский вивіз найшов нові ринки збуту і що Сербія буде економічно независимою.

Президент францускοго кабінету, Сарріен, подав ся до димісиї, а як то звичайно буває в подібних случаях, пійшов за ним цїлий ка-

---

5)

Тайна скупаря.

(З нїмецкого — Артура Мархмонта).

(Дальше).

— Тілько гроший належить до мене? — кликнула Ольга незвичайно здивована. — То може би менї виплатили зараз більшу суму, коли буду потребувати до моїх дослїдів.

— Певно, ласкава пані. То ви зовсїм не знали, що ви такі богаті? Але от що, — говорив він — ваш батько згадує про виказ дальшого якогось майна, а тимчасом я ніяк не можу єго знайти; одиноким папером, що був в тім листї, є отся картинка, але в тих фіґурах не можливо чогось доглупати ся.

— Чи можу той папір взяти?

— Він до вашої розпорядимости, — відповів директор — а крім того було б для вас добре взяти собі доброго правного дорадника. Як схочете, то я вам дам адресу мого адвоката, се дуже порядний і совістний чоловік.

Сердечно подякувавши, вийшла Ольга від директора і удала ся сейчас до згаданого адвоката, з котрим мала довшу розмову.

Він вислухавши єї, заявив, що проведе єї до полїцийного уряду.

Заговорившись она й не замітила, як скоро минав час і коли они вийшли з дому адвоката, вибило три чверти на другу, так що они мусїли спішити ся, аби не прийти за пізно.

Зараз за ними увійшов комісар полїциї.

— Позволите, панно Баль — відозвав ся по привитаню — що я поставлю вам ще кілька питань. Коли ви впослїдне бачили свого вітця?

— В четвер рано лишила я єго як звичайно дома, ідучи до контори, а вечером того дня ждала я вже дармо на єго поворот.

— Чи він при вашім відходї був цїлком здоровий?

— Він був трохи більше пригноблений як звичайно. Я майже вірю, що він чогось побоював ся.

— Скажіть менї, прошу, цїлком точно, з ким ви стрічали ся в четвер вечером?

— Я вийшла з контори о звичайній годинї і пішла, як все, в товаристві судженого до дому. Коли я там прийшла, здивувала ся, що не застала батька — бо він майже правильно приходив скорше як я. Ніч провела я дуже неспокійно; ніколи ще не лучило ся, аби батько не прийшов на ніч, тому я сейчас бояла ся, що стало ся якесь нещастє. Коли я, вернувши другого дня, не застала єго дома, пійшла на улицю Писарску; проче вже знаєте: не могучи дістати ся до середини, прийшла я сюди і попросила вас о полїциянта.

— Ви не були обізнані з розкладом дому?

— Нї, до вчера я взагалї не знала, що мій отець мав ще друге мешканє.

— А звідкиж ви о тім дізнали ся?

Ольга вагувала ся хвильку; доси она не говорила нічого про лист, але коли замітила слїдячий погляд комісаря, котрий немов би дивував ся, длячого она вагує ся, подала єму лист.

— Чому ви не показали менї того листу ще вчера вечером, коли були в урядї?

— Я не гадала, аби він міг мати яке значінє — і знижуючи голос додала — а крім того я хотїла о скілько можна затаїти, що мій отець так довго обдурював мене.

— Яко повновластник панни Баль — відозвав ся тепер адвокат — хотів би я, пане комісарю, просити вас о відповідь на деякі питаня. Чи не могли би ви менї сказати, хто мешкає в тім домі крім старого Баля?

— Одна стара женщина, Анна Бльокс; она там доси мешкала, але, як я від сусїдів довідав ся, перед тиждень виїхала, отже в часї убийства не була дома.

— Не знаєте, чи Гомер в своїй контори не приймав яких людий?

— Він мав зносини з деякими людьми, котрі не тїшать ся найлїпшою славою. Між иншими мав бути з ним в зносинах один Алексій Лїнер, що сидїв кілька лїт у вязници.

Ольга була рада, коли переслуханє скінчило ся.

— Алеж бо й дивний собі той комісар — сказав адвокат, коли вийшли з полїциї. — Майже видавало ся, що він має в підозріню рідну дочку убитого; не ставало хиба ще того, щоби вас велїв увязнити.

5.

Рада Ральфа.

З полїциї пійшла Ольга просто до своєї контори, аби там оправдати своє нинїшне опізненє, як і виповісти місце, відтак вернула до свого осамотнілого мешканя.

бінет. Уступлене Сарріена було у Франциї від довшого часу сподіване, а спадщину по нім обійме значно від него енерґічнійший Клемансо, котрий яко бесідник і політик займає серед нинішних францускпх міністрів перше місце. Як в Парижи надіють ся, криза потреває дуже коротко, бо Клемансо зложить скоро лісту нового міністерства. Всї говорять, що кабінет Клемансо буде о много радикальнїйший від дотеперішного. Клемансо вже від 30 лїт есть членом парляменту, належав все до радикалів і був свого часу пострахом всїх францускнх міністерств. Тїшить ся великою симпатиєю в широких кругах населеня і визначає ся великими спосібностями. Як доносять з Парижа, вже нинї предложить Клемансо президентови републики, Фаллієрови, лїсту нового міністерства.

Начальник міста Москви дістав слїдуючий рескрипт президента міністрів Столипина: Поінформований докладно звітом депутациї московского університету і Вашим звітом о положеню в тамошнім університетї, уважав я за потрібне допустити до отвореня університету на основі статута виготовленого радою професорів і зараз відкликати патрулї з університету. Уповаючи на моральну повагу колеґії професорів і на то, що они зможуть переконати молодїж, що рада професорів есть сторожем їх інтересів, я переконаний, що рада професорів не допустить, щоби збори студентів перетворювали ся на революцийні віча і що внаслїдок того не буде потрібна інтерпеляция властий. Коли би однак мимо того збори студентів прибрали характер загрожуючий публичному порядкови і надужито університету до злочинних цїлий, мають власти місцеві зробити тому безпроволочно конець.

Новинки.

Львів, дня 22-го жовтня 1906.

— **С. Е. п. Намістник** ґр. Андрій Потоцкий виїхав вчера вечером з женою до Хлюмца (Chlumetz) в Чехії до Архікн. Франца Фердинанда і его супруги Софії Гогенберґ на кількадневні лови.

— **Преосьв. епископ Чехович** повернув з конференциї епископів у Відни до Перемишля.

— **В справі мундурів ґімназияльних.** Ц. к. краєва рада шкільна видала сими днями до дирекций середних шкіл обіжник, котрим позволила ученикам носити пелерини з темно-сивого сукна із синими вилогами. Рівночасно обіжник виступає остро против надто високих ковнїрів при студентских мундурах, против курток з баранковими ковнїрами та шнурками і взагалї против всякого наслїдованя офіцирских мундурків.

— **Новий уряд почтовий** увійде в житє з днем 1-го надолиста с. р. в місцевости Зеленій, надвірняньского повіта під назвою „Зелена коло Надвірної“. До круга доручень сего уряду будуть належати громада і обшар двірский Зелена та присїлок Рафайлова. Уряд той буде сполучений з урядом почтовим в Пасїчній за помочию щоденного пішого післанця. З Зеленої до Пасїчної есть 12 кільометрів. Стан каси того уряду установлено на 200 корон що до готівки і на 100 корон що до значків почтових. Години урядові в будні днї від 11-ої до 12 рано і від 3 до 4 по полудни; в недїлї від 9 до 10 години рано і від 3 до 5 по полудни.

— **Куверти з прозорими вставками.** Для вигоди підприємств, що ведуть велику переписку і в цїли зменшеня переписки, дозволило міністерство торговлї завести на пробу куверти, котрі на сторонї адресовій будуть мати вставлений прозорий папір, крізь котрий можна буде відчитати заголовок листу в кувертї, котрий буде заразом і адресою листу. Се удогіднене дозволене однак лиш під услівєм, що дотичні підприємства зречуть ся всякої рекламациї листів того рода.

— **Умундуровані експедиторки** появили ся на віденьскій почтї. Міністерство торговлї видало недавно розпорядженє, яким признано женщинам при почтових і телєґрафічних урядах право носити мундури. Притім застережено дирекциям почт право приневолити експедиторки до ношеня мундуру підчас урядованя. Мундур обмежає ся властиво лише до блюзи, котра зладжена з сукна тої самої краски, що у почтових урядників, а ріжнить ся від мужеских блюз кроєм і додатковим пояском з клямрою у видї двоголового австрийского орла. Вилоги жовті, а на них яко відзнаки білі розети.

— **Конкурс.** Виділ наукового товариства ім. Шевченка у Львові оголошує конкурс на дві зворотні запомоги з фонду пок. Антона Бончевского по 220 К 26 с., призначені для студентів університету сьвітских факультетів. Свояки фундатора мають першеньство. Надїлений запомогою має підписати реверс, в якім з'обовяже ся звернути побрану запомогу фондови, скоро зможе. Удокументовані поданя належить вносити на адресу Видїлу до дня 15-го надолиста 1906 р., а на їх зворот залучити марку на 45 сотиків.

— **Дрібні вісти.** Приходство при церкві сьв. Петра і Павла у Львові на Личакові має бути відреставроване коштом около 34.000 корон. — На львівский університет вписало ся до дня 16 с. м. 3092 студентів і студенток, з того: на видїлї правничім 1564; на видїлї фільософічнім 937 (з того 116 студенток); на видїлї лїкарскім 224 (з того 28 студенток); на видїлї теольоґічнім 367.

— **Огні.** В Соснові, підгаецкого повіта, погоріли господарскі будинки Семка Копистиньского, при чім жертвою пожару стало всьо сегорічне збіже. — В Попельниках, Ілинцях, Тулукові і Стецевій, снятиньского повіта, було кілька случаїв пожару, котрого жертвою упало кілька селяньских загород.

— **Убийство.** В Борі куниньскім, жовківского повіта, убито селянина Олексу Борила. Підозріних о то убитє тестя, его матїр і дві дочки убитого арештовано. Причиною убийства були родинні спори в справах маєткових.

— **Самоубийство мілїонера.** Король льотериї Адамс застрілив ся в Ню-Йорцї. Руку положив він на себе через страти, котрі виносили понад мілїон долярів. Адамс за 10 лїт з'орґанїзував цїлий ряд льотерий, хоч льотерия в Сполучених Державах заборонена. Аґенти, розкинені по цїлім краю, вербували єму клієнтелю і в той спосіб доробив ся він великого маєтку. Коли власти про те довідали ся, арештовано его і осаджено у вязници. Перед роком випущено его на волю. Він став тодї вести покутну біржу під фірмою Sage and Cie. Та дневники викрили его нечисті інтереси, в наслїдок чого мусїв він се залишити, при чім стратив кілька мілїонів. Та хоч остало єму ще кілька мілїонів, все ж таки не міг він пережити утрати гроший і відобрав собі житє.

— **Фальшівники банкнотів.** Незвичайно хитра ватага фальшівників банкнотів, котра при помочи своїх аґентів туманила головно наших селян, станула — як ми то вже доносили — в четвер перед судом присяжних у Відни. Ватага тота, котрої проводирем був найхитрійший зі всїх, давний арендар Пухим Шапіра, заложила була фабрику банкнотів в Льондонї на великі розміри і виробляла головно банкноти на 50 корон. Як здає ся, „фабриканти“ виробили банкнотів на цїлий мілїон корон а відтак знищили всї плити, папір, фарби і всїлякі инші прибори, так що в друкарни не можна було знайти ніякого слїду фабрикациї і длятого не можна було поставити обжалованих перед суд о підроблюванє банкнотів, лиш о участь в підроблюваню, хоч нема нї найменшого сумнїву, що то они фабрикували банкноти. Для більшої безпечности фальшівники не держали готових банкнотів дома, лиш вкладали по кількасот до куверти і надавали до всїляких урядів почтових в Льондонї *poste restante* під своїми знаками, або також зашивали в одежу, котру відтак заставляли в банках, котрі на застави позичають гроші. Позаяк фальшівники мали богато спільників і аґентів, то есть обава, що фальшиві гроші появлять ся знову. Готові банкноти продавали они під назвою „тютюнового листя“, „хусточок“ або таки коротко під назвою „товар“, за правдиві гроші.

Так були би фальшівники може ще й доси ошукували людий своїми фабрикатами, як би не то, що в жовтни 1905 р. прихоплено у Відни одного із спільників, Хаіма Швальба, як він видавав фальшивий банкнот на 50 корон. Швальб признав ся тодї, що він дістав тоті банкноти з фабрики Шапіри в Льондонї. Тодї поїхав до Льондону віденьский радник поліцийний Штукарт і єму удало ся вислїдити фальшівників, хоч они вже понищили були всї прибори до робленя банкнотів.

Головою тої ватаги і найхитрійшим зі всїх показав ся Пухем Шапіра, чоловік лїт около 60. Шапіра був давнїйше арендарем і в 1879 р. був караний в Тернополи за фальшованє російских марок почтових тяжкою вязницею 18 місяців. В 1883 р. був він в слїдстві за то, що хотів якийсь довг сплатити фальшивими австрийскими і російскими банкнотами;

В души розбирала всї подїї послїдних неспокійних днів, розважувала всї питаня полїцийного комісаря і при тім впало їй те, що комісар питав рано, чи єї суджений знав про відносини вітця.

Що мало значити то питанє?

Чейже комісар не міг мати підозріня на Ральфа? То було би просто сьмішне; так само можна би було й єї уважати винною. За невинність Ральфа могла ручити.

На всякий спосіб, аби мати цїлковиту певність у всім, постановила собі поспитати его, звідки він знав контору єї батька.

Аби провести якось час, взяла картку, яку дав їй директор банку, і почала приглядати ся загадочним знакам на нїй і хоч завдно повтаряла собі, що они не мають нїякого значіня і що то не може бути в нїякий спосіб списом маєтку батька, то все таки не могла від неї відорвати ся. Безнастанно глядїла на папір, обертала его на всї боки, але не дійшла до нїякого вислїду, аж доки по годинї не прийшов Ральф.

З радістним окликом побігла напротив него і пригорнула ся до него; він був тепер одиноким чоловіком на сьвітї, що був їй найблизшим, а навіть видавалось їй, немов би він став єї серцю дорожший, як она осиротїла.

— Маю з тобою тілько до говореня, дорогий Ральфе — скликнула, обіймаючи его. — Але чого ти такий сумний і пригноблений?

— Я мав тепер дуже богато роботи і тужив за тобою, любко — відповів і поглянув на неї з любовію.

Она обійняла его шию руками і поклала голову на его грудях.

— Ах, Ральфе — відозвала ся она зворушена — коли ти коло мене, то все родить ся в менї надія, що ще всьо оберне ся на добре. Але що ти такий прибитий, то менї не подобає ся. Тепер вже не маю більше про кого дбати, то мушу подвійно на тебе уважати.

В дальшій розмові оповіла єму о своїх відвідинах в банку та о переслуханю в полїцийнім урядї.

Ральф слухав уважно і глядів задумавшись перед себе, коли она скінчила.

— Не маєш иншого письма крім того? — спитав і показав на картку зі знаками.

— На жаль нї; прошу тебе, спису, о якім говорив отець, нема.

— А може то отсе той спис?

— Ба, а я мимо найлїпшої волї не можу бути з того розумна. Чи ти знаєш що про інтереси мого вітця? — спитала відтак, а єї голос звучав майже тревожно.

Він заждав кілька хвиль, заки відповів:

— Я повинен би був тобі скорше о тім сказати, але як знаєш, твій отець не любив мене і я нерадо з тобою про него говорив. Впрочім чи він тобі нїколи не оповідав о тім, що я раз оборонив его на улици перед якимсь пяницею? Той чоловік говорив тодї щось про нечисті орудки твого вітця. То звернуло мою увагу і тому я довідував ся о близші подробиці єго інтересів.

— Коли то було?

— Недавно тому.

(Дальше буде).

тоді дістав він 3 місяці криміналу. Против того вніс він відклик і втік до Льондону. Там засудили єго в 1886 р. за кривоприсягу на 12 місяців примусової роботи. По відбутю тої кари взяв ся Шапіра з тим більшою енерґією до свого давного „промислу" і пустив вже єго на великі розміри. Він став був до спілки з другими фальшівниками гроший і тоді вже ходила чутка, що він займає ся підроблюванєм російских банкнотів. Набравши знаня і слави якої вже собі придбав був між такими як і він, взяв ся до обманьства на великі розміри. Він відносив ся до людий зданих зі своєї захланности і безсовістности і обіцював їм доставляти дешево підроблених австрийских банкнотів. На взорець посилав їм правдиві 5-ти ґульденові банкноти, розколені на половину так, що лиш одна сторона була задрукована. Тих людий намавляв він, щоби они приїхали по фальшиві банкноти до Льондону або до якогось иншого міста заграничного. Коли они приїхали і заплатили єму, казав він, що дасть їм фальшиві гроші, аж коли будуть від'їзджати домів, щоби їх хто не зловив з тими грішми. Тимчасом забравши від них правдиві гроші, старав ся щезнути з міста певний того, що тоті люди не дадуть знати на поліцию з обави, що самі мали намір допускати ся злочину.

В Ротердамі відограв він таку комедию: Шапіра умовив ся зі своїми земляками Хаїмом Шмулем Фрідензоном і Лейзором Якубовичом, щоби з'їхали ся в Ротердамі в Голяндиї. Там мав він їм продати фальшивих 10.000 марок за 2.000 німецких марок (2400 корон) правдивими грішми. Фріденсон і Якубович приїхали; Шапіра завів їх до готелю, там взяв від ним правдиві гроші і притім вийняв з бічної кишені спору пачку фальшивих банкнотів і показав їм. В пачці були поправді чисті паперці, лиш зверха на них був правдивий банкнот. Шапіра показуючи пачку, сказав, що то льондоньский фабрикат, товар „пріма", але при тім і шепнув їм, що тут дуже небезпечно, бо тут повно аґентів і він дасть їм тоті гроші аж на німецко-голяндскій граници. Они поїхали отже до Емеріх на границі, і підчас того, коли тут мусіли задержувати ся задля ревізиї пакунків, увійшов до їх вагона якийсь понуро виглядаючий чоловік, котрий на превеликий страх обох сьвідомих своєї вини представив ся яко тайний аґент і арештував Шапіру за фальшованє гроший і зараз наложив єму кайдани на руки. Шапіра мав ще лиш тілько часу, що шепнув до них: Все зраджене! Втікайте! Відтак повів детектив закованого Шапіру до иншого купе а Фріденсон і Якубич користаючи з хвилі, втекли і найблизшим поїздом вернули в своячи раді з того, що скінчило ся лиш на страті двох тисячів марок. Тимчасом той ніби то детектив то був спільник Шапіри, Майорко Адельштайн, з котрим він тепер вернув до Ротердаму.

Так робив Шапіра через довгі літа і ограбив богато безсовістних земляків, аж остаточно єго арештували в Ротердамі разом з пятьма товаришами відставили до Відня, де єго за обманьство засуджено на 6 літ тяжкої вязниці. Підчас розправи казали тоді знатоки, що Шапіра розколював пятки острим ножиком і він тоді тому не перечив; аж тепер підчас слідства показав він судиї слідчому, як він то робив: розмочив банкнот в 30-процентовім спірітусі а відтак розколов єго легко іглою на двоє.

Телеґрами.

Відень 22 жовтня. Є. В. Цісар приняв президента міністрів бар. Бека на довшій приватній авдиенциї.

Відень 22 жотня. Міністер справ заграничних ґр. Ґолуховский віддав свою теку Цісареви до розпорядимости. Цісар димісию в засаді приняв.

Відень 22 жовтня. Димісия ґр. Ґолуховского наступила на вчерашній авдиенциї у Монарха. Часописи займають ся справою наслідника; наводять: амсасадора в Льондоні ґрафа Менсдорф-Пуйлї, амбасадова в Петербурзї бар. Еренталя, бувшого радника амбасади в Парижи ґр. Кароля Кіньского. Автентичних вістий брак.

Відень 22 жовтня. Намістник ґр. Потоцкий прибув тут нині о год. $^{1}/_{4}$7 зі Львова.

Берлин 22 жовтня. До бюра Вольфа доносять з Юзівки в катеринославскій ґуберниї: 10 узброєних людий напало на касиєра копальні в Каменское і зрабовали 10.000 рублів. Всї розбишаки втекли, хоч одного з них зранив вояк поліцийний супроводжаючий касиєра.

Петербург 22 жовтня. (П. Аґ.). В розмові з редактором „Нов. Врем." заявив президент міністрів Столипин, що Дума державна збере ся дійстно дня 4 марта 1907. По розслідї законів виборчих в сенатї не буде ніяких трудностий в сїм напрямі. Оголошенє рівноуправнення селяньства поділає мабуть успокоюючо і переконає всїх, що правительство бажає щиро перевести свою проґраму. Правительство не піддасть ся впливови ніякої партиї.

Петербург 22 жовтня. (П. Аґ.). На Невскім проспекті, коло мосту Аничкова поручник омского полку напав вчера вечером з добутою шаблею на якогось полковника а відтак хотів в дорожці втечи. На товпу, котра єго задержала, кинув ся той поручник так само з шаблею в руці, але остаточно єго арештовано. Причина нападу незвістна.

Петербург 22 жовтня. Вчера спущено на воду новий панцирник „Андрей Первозванний", найбільший панцирник росийский, котрий має 17.400 тон містоти і скорість 18 вузлів, а чотири єго панцирні вежі мають по 12 пушок 12- і 8-цалевих. Крім того єсть судно узброєне ще 12 иншими 120- і 75-міліметровими машиновими карабінами.

Петербург 22 жовтня. (П. А.) Президент ради міністрів вислав до ґубернаторів телеґрафічний окружник з завізванєм, щоби як найскорше виготовили лїсти виборців до Думи. Лїсти ті мають бути уложені найпізнійше до 3 грудня.

Київ 22 жовтня. На засїданю „союза правдивих Росиян" ухвалено звернути ся до царя з просьбою, щоби видав новий закон в дусї народнім, в котрім жиди були би виключені від права виборчого. Висказано бажанє, щоби Дума мала лиш дорадчий характер.

Єлисаветполь 22 жовтня. (П. Аґ.). На тутешній стациї зелїзничій кинено бомбу на постерунок жандармериї; 3 жандармів зранено тяжко а 2 легко.

Владикавказ 22 жовтня. (П. А.) На стациї Ґудермес поїзд товаровий злетів з насипу зелїзничого. Кілько людий згинуло або єсть поранених, не знати. Пригода ся єсть наслїдком замаху якихсь злочинців, які они приготовили на поїзд.

Владивосток 22 жовтня. Росийский пароход „Варяґін", котрий вчера виплив з тутешної пристані, наїхав на торпедовець і затонув а з ним і 200 подорожних.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (в Підв.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8·55	„ Самборя, Стрілок, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (в Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6·15	„ Підволочиск
	6·25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави рускої, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скали
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·55	„ Тухлї ($^{15}/_{6}$ до $^{20}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скали (на Підзамче
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скали (гол. дворець
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цїлий день в міськім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

Сьвіжий Мід

десеровий курацийний найлучший, твердий або плинний, (патока) з власних пасік 5 клг. 6 К 60 сот. оплатно.

Коріневі́ч, ем. учит.
Іванчани п. л.

Інсерати
принимае
Аґенция дневників
Ст. Соколовского
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

БІЛЄТИ ІЗДИ

на всї зелїзницї
краєві і заграничні
продаe
Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Головна
Агенция дневників і оголошень
у Львові
Пасаж Гавсмана число 9.
приймає
пренумерату на всї дневники
краєві і заграничні
по цінах оригінальних.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимае пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Газети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).